

בנינו שיה

בנועם שיח
מרכז ייעוץ והכוונה

להרשמה לקבלת העלון במייל
bs0583201525@gmail.com
0556774358 - תרומות והנצחות

מקץ - חנוכה

עלון מספר: 54

ניהי נועם

התבוננתם בנרות?

תבוננו...

איך הם מרצדים... איזה רצון לחיות...

איך הם מקפצים ועולים...

רק צריך שיהיה משהו שידחוף אותם - שידליק את הפתילה, והשלהבת עולה מאליה...

ישנו שיר (יש כמה גרסאות מי חיברו), אך התוכן חשוב ביותר:

צריך שכל איש ידע ויבין, שבתוך תוכו דולק נר.

ואין נרו שלו כנר חברו, ואין איש שאין לו נר.

וצריך שכל איש ידע ויבין, שעליו לעמול ולגלות את אור הנר ברבים ולהדליקו לאבוקה גדולה, ולהאיר את העולם כולו!

אור הנר מסמל את הניצוץ הייחודי של כל ילד.

ועלינו לסייע לממש את הפוטנציאל שלהם, היא על ידי שנאיר אותם באהבה ותמיכה ועידוד, וכמובן גם נאיר את עצמינו!

ואין איש שאין לו נר! שנזכה להאיר ולאור! חנניה מנס.

חנניה מנס.

חנניה מנס.

חנניה מנס.

חנניה מנס.

חנניה מנס.

חנניה מנס.

חנניה מנס.

חנניה מנס.

חנניה מנס.

חנניה מנס.

חנניה מנס.

חנניה מנס.

חנניה מנס.

חנניה מנס.

חנניה מנס.

חנניה מנס.

חנניה מנס.

חנניה מנס.

אמרי נועם

הרב חנניה מנס שליט"א
יו"ר המרכז "בנועם שיח"

אור בבית - שקט בנפש!

הילדים לא מחפשים הורים מושלמים! הם מחפשים הורים שאוהבים! הורים שגם אם טעו - מתנצלים ומתקדמים! הורים שגם אם פגעו אחד בשני, לפני כולם הם דואגים שיהיה 'דף פתוח'. קירבה חדשה ומעצימה! חשוב מאוד שתסגרו את המעגל ליד הילדים, כדי שיידעו שהבית יציב! הם לא צריכים שנלמד אותם חינוך - אלא שנחיה איתם אהבה.

ובחנוכה, כשאנחנו עומדים מול הנרות, זה זמן לחשוב: - מתי הפעם האחרונה שאמרנו מילה טובה לילד הילדים? - מתי הם ראו שדאגנו אחד לשני? - מתי הם הרגישו שאהבה בבית היא לא רק רעיון - אלא מציאות?

הילדים לומדים לא רק מה שאנחנו אומרים להם. הם לומדים איך אנחנו מסתכלים אחד על השני, איך אנחנו מדברים, ואיך אנחנו שותקים. והם מבינים מהר מאוד - אם הבית הזה מואר באור של אמת, או רק מבריק מבחוץ.

רוצים לחנך ילדים טובים? אל תשכחו להשקיע בזוגיות שלכם! לא כדי להציג "חזית אחידה", אלא כדי להעניק להם מקום בטוח לגדול בו.

עלינו לעשות הכל לא להגיע למצבי קיצון. ולא למצב של ריחוק אלא לעשות הכל שיהיה חוויות וקירבה. וזמנים טובים. זה השתדלות בסיסית עבור הילדים. אין מתנה יותר טובה לילדים מאשר הורים שחיים ביחד בשלום וטוב! כי ילד שגדל במקום עם אהבה בין ההורים - לא מחפש להילחם, לברוח, או למלא חור. האור הזה ממלא אותו מבפנים...

נר איש וביתו - לא רק הדלקה, אלא מציאות יומית! ילד שגדל בתוך חום - לא נמשך לחושך!

בברכה, שנזכה לאור של חנוכה...

תדמינו לרגע: אתם עומדים מול החנוכיה, מציתים את הגפרור... ובמקום שמן ושעווה - הנרות הם הילדים שלכם... כל אחד מהם מדליק משהו אחר: אחד ביישן, אחד סוער, אחת רגישה, אחד מופנם... וכל אחד מהם מחכה שתשקיעו בו טיפה אור, קצת חום, מעט תקווה - והם יאירו את הבית כולו.

עכשיו תשאלו את עצמכם: מהו הפתיל שמדליק את הילד שלי? מה באמת גורם לו לזהור?

בשנים האחרונות אני פוגש עשרות בני נוער בטיפול אצלי בקליניקה.

ורבים מהפעמים, כשאני מקלף את השכבות - אני מגלה שהילד גדל בבית שלא היה בו שלום.

כמוכן בית של "מריבות אינסופיות".

אך גם בית שנראה מתפקד - אבל אין בו שלום. אולי יש שקט - אבל אין קשר בין ההורים.

אולי אין ריב - אבל אין קרבה ואהבה.

הילד מרגיש את המתחחות הבלתי מדוברת הזו.

והילד רק צריך... שיהיה שלום בבית.

רואים איך ילד שחי בבית שנראה מתפקד - אבל אין בו חום.

אולי כן יש שקט - אבל אין קשר בין ההורים.

אין ריב - אבל גם אין קרבה.

ולילד אין מילים להסביר את זה, אבל הוא מרגיש שמהו חסר.

ומה הוא עושה? הוא מחפש את האור הזה בחוץ: בחברים, במסך, בהתנהגות חריגה, לעיתים גם בנפילה.

מה מרגיש ילד שהוא חש במתיחות בין ילדים?

תנסו להיזכר כשאתם הייתם ילדים וההורים שלכם רבו.

איך הרגשתם?

תסכול. פחד. אשמה. אובדן. אדמה נשמטת. לחץ. חוסר אונים. מבוכה.

זה נושא מאוד רגיש... וזה מוביל אנשים שנים קדימה. אני פוגש אנשים בגילאים מתקדמים בטיפול, והצלחת הזו עוד לא התרפאה להם...

והיא נסחבת אצלם יום יום...

עלינו להבין כי -

הזוגיות שלנו - זו ההדלקה היומית של נרות הילדים שלנו!

להזמנת הרצאות וייעוץ: 0583201525 | להערות / הארות ושאלות: n3201525@gmail.com

לע"נ

נחמן בן דוד ז"ל

שנפטר ללא זש"ק.

נא ללמוד לע"נ.

קוביה זו יכולה להיות שלך!

זכויות רבות ייקפו לזכותך!

אפשרי לזכות: להצלחה / לע"נ / לרגל שמחה

פנו עוד היום - 0556774358

התווית השבועית

אמונה ופחד שניהם דורשים ממך להאמין במשהו שאתה לא רואה.

הבחירה היא שלך! (ד. פרוקטור)

חנוכה הוא זמן של נר איש וביתו. הורים תמיד חושבים איך אפשר להכניס אור ולהוסיף חוויה בבית-הן חוויה רוחנית של מצוות היום נר חנוכה, והן דיבור על אור התורה שמאיר את פניהם של הנערים בגילאים השונים.

אך לא כל ילד אוהב את חנוכה.

לא כל נער מתחבר לשירים, לאירועים, לאורות ולשמחה.

יש מי שמעדיף שקט, יש מי שזקוק לזמן, ויש נער שפשוט מרגיש שהוא לא חלק מהחגיגה. וההורים לא מבינים מדוע זה קורה. האם זה קשור למשהו שהם עשו?

זה לא חייב להיות שהוא נגד. לפעמים הוא פשוט שומר את הרגשות בלב, כחלק מתהליך ההתבגרות שלו.

בקליניקה פגשתי נער שסיפר לי:

"כשכולם שרים, אני מרגיש שאני משחק תפקיד שלא מתאים לי. אבל כשאבא בא לשבת איתי ליד הנרות, רק שנינו, בלי לדבר - שם אני מרגיש את החנוכה שלי."

נוכל ללמוד מכאן כמה עקרונות חשובים שיקדמו אווירה שמחה וקרובה בבית, ויסייעו לכל ילד למצוא את האור שלו מבפנים.

א. לא לוחצים

לא מביכים, לא אומרים "כולם שמחים - למה אתה לא". שתיקה לפעמים היא גם דרך תקשורת. כשלא לוחצים - הילד מתחיל להיפתח מעצמו.

ב. נותנים לכל ילד תפקיד קטן ומשמעותי

תפקיד של נוכחות: להביא פתילות, לסדר את השולחן, לבחור שיר אחד, לחלק מאכל שהוא אוהב, או לארגן את המשחק המשפחתי. כשיש לו תפקיד - הוא מרגיש שיש לו מקום, והמקום יוצר ביטחון.

ג. שיחה אישית שקטה בצד

יש לנו שמונה ימים - הזדמנות לשיחה אישית עם כל ילד בנפרד. זה יכול להיות דקה או שעה, כפי שהזמן יאפשר. לא חינוך, לא דרשה, לא חקירה. מספיק לומר משפט אחד חם:

"נעים לי שאתה איתנו."

או להחמיא לו על משהו טוב שעשה ולומר מה זה גרם לכם להרגיש. נער ששומע את זה מרגיש שהוא לא צריך להוכיח כלום כדי להיות אוהב.

ד. רגע אישי אמיתי

מאוד חשוב לנצל את הזמן ליד הנרות כדי להיות רק עם המשפחה. שתי דקות מול הנרות - בלי טלפונים, בלי מילים, רק מבט.

המבט הזה מדליק יותר מכל להבה. ילדים זוכרים זאת לשנים רבות. נסו להיזכר בעצמכם בילדות - מה שנחרט הוא לא הרעש, אלא רגעי השקט והחיבור.

ה. מחמאה אמיתית

לפעמים קשה לנו להחמיא, אולי מפני שזה מחייב או מערב רגש. אבל כל אדם אוהב לשמוע מילה טובה - גם מי שזה מביך אותו.

המחמאות צריכות להיות אמיתיות: על מעשה שקרה, על דבר שראיתם, על טוב לב.

"אהבתי איך חיכית לאחייך לפני שהתחלת."

"שמתי לב ששמרת על שקט כשלא היה לך קל."

לפעמים זה ניצוץ קטן שמחייא את הנפש ומשנה את כל האווירה.

לפעמים כל מה שנער צריך זה שיראו אותו ברגע הכי שקט שלו. שלא יתקנו אותו - אלא שיאמינו בו. נער אחר אמר לי השבוע משפט שנחרט בי: "לא צריך שיעשו לי שמח, אני רק רוצה שיראו שאני שם."

וזה ההזדמנות שלנו בימים הללו - לקחת נר קטן אחד שמדליק את הילד מבפנים, שהילד ירגיש שההורה מביט בו באמונה ובנחת, ולא רק מנסה לשנות או לחנך אותו.

שנוכה בעזרת ה' להטמיע את אור החנוכה ואור התורה בלבבות ילדינו, ושיהיה לנו בית מלא ברכת ה'.

הרב משה אריה כהן

יו"ר מרכז קול הנערים

לייעוץ והדרכה או להזמנת הרצאות

☎ 03-6999512 שלוחה 1

ניתן לקבל חוברת הדרכה 'איך ממגרים וויכוחים עם מתבגרים' ישיר לתיבת המייל שלכם, שלחו את המילים <פרק מי מבין כנאב 40 התצפית> למייל office@mitbagrim-c.com

שאל את המומחים

שלום וברכה
אני סובל מחידות ולחצים,
אני פחות ממוסל ואומד -
איך אדע פאס צו מאיץ מביצי פוץ
או לטל מחלף נפליט?
חנניק י'
פומה מקוב.

שאלה מצוינת,

קח זאת לנגד עיניך -

כאשר האדם מתגבר על היצר הרע שלו, הוא מרגיש סיפוק,

אך מתי שהאדם מסיח דעת מהחרדות והכפייתיות שלו הוא עדיין לא רגוע!

אם לדוגמא האדם בודק שוב ושוב את מקום הנחת התפילין שלו כראוי, והוא חוזר ובודק שוב ושוב, זה לא ממקום של מצווה אלא מתוך חרדה וכפייתיות, **זו כמו מחלה!**

אותו הדבר במחשבות לדוג' הוא לא אמר את קריאת שמע, כראוי, הוא חוזר על המילים שוב ושוב, אחרי שהוא חוזר על המילים, הוא נרגע לשנייה או שתיים או כמה שניות, אבל אז שוב חוזרות השאלות והספיקות, האם אמרתי את המילים כמו שצריך או לא, והוא שוב ושוב נכנס לספיקות.

האדם לא חש סיפוק מניצוח של היצר הרע, אלא להיפך - עייפות וחשש מתמשך מכל המאבק, במקצועי פגשתי אנשים שמרוב חרדות מהמצוות, הם פרקו עול,

אך להיפך אדם שמתגבר על היצר - הוא נהנה ומתמודד ויש לו כח לעמוד שוב אחרי הנפילה שקורת וזה אכן קורה, אך "שבע יפול" והחכמה היא לקום.

ואדם שהוא מקיים את המצוות מתוך חרדות וכפייתיות הוא מתרחק מקיום המצווה!

וכמ"ש מרן ה'קהילות יעקב' שלצורך זה (כדי להבריא ממחלה זו), מותר לעבור מלקיים את המצווה, כדי שיוכל לקיימה אח"כ מרוגע. [כשם שמותר לו לבטל מצווה כדי שלא יחלה, הוא הדין שמותר לו לבטל מצווה כדי להתרפאות אם אין אפשרות להתרפאות בצורה אחרת].

ההתמודדות עם המחלה הזו, היא למצוא את האיזון הנכון בחששות כאלו.

אמליץ לך לפנות אלי בהקדם לטיפול של המחלה הזו,

ובע"ה תראה אור חדש והנאה, במצוות השי"ת!

בכבו"ד

חנניה מנס

בבר חייכת היום?

ידעתם שאם עושים ביטוח גניבות. ומישהו גנב לכם את השמיכה בלילה, אז אתם לא מנוסים?

לזכות להרחיב את ההדפסה באזור מגורכם להצלחה / לע"נ וכו' פנו עוד היום למזכירות הארגון: 0556774358 או למייל: bs0583201525@gmail.com

מהדורת הדפוס מודפסת בכמות מוגבלת, ברחבי הארץ. ניתן לקבל את הגיליון ללא תמורה בשליחת דוא"ל לכתובת: bs0583201525@gmail.com כמו"כ העלון נמצא באתרים: דרוש. לדעת.

הדפיסו וקחו הביתה לשבת קודש